

forstanderskabet bringer i Forslag til Ansættelse, skulle vælges, naar de findes brugelige og due- lige, og hvis dette er Tilfældet, saa skal man netop søge Sogneforstanderskabets Duffe. Har altsaa den her omhandlede først Indstillede været en brugbar og duelig Mand, i sin kras- tigste Alder — omtrent 28 Aar — vel forsy- net med de fornødne Kundskaber og øvet i at være Lærer, saa har Biskoppen gjort den største Uret i at sige: Ham vil jeg ikke tage; at han saa siger, at han hellere vil tage en af de An- dre, viser, at han ikke har opfattet Sagen rig- tigt. Og jeg maa tillade mig at sige det: det forekommer mig, at den ærede Minister heller ikke opfatter Sagen rigtigt. Det, at Sogne- forstanderskabet tydeligt udpeger den, som det helst vilde have, er den mindste Ret, som det kan have; man kan bebrejde det, at det stem- mer for og indstiller ubrugbare Lærere, men indstiller det ved Siden af den, det helst ønsker, brugbare Lærere, saa kan man ikke forlange Mere; men man kan da forlange af den, som skal gjøre Valget, at han ikke udpeger Andre end den, som Sogneforstanderskabet saaledes har ønsket.

Winther: Jeg vil blot i Modsætning til den ærede Rigsdagsmand for Velle Amts 1ste Valgkreds (Gad) paastaae, at der har fundet en Tilbagesendelse Sted i den Betyd- ning, som Loven omtaler, idet der ikke er nogen anden Tilbagesendelse mulig, som kan komme officielt frem. Dersom der var en anden Art af Tilbagesendelse, saa maatte der være en Bestemmelse derom i Loven, som gjorde, at Tilbagesendelsen blev betagen den Karakter, som den faaer i det foreliggende Tilfælde. Der sættes en Slags Plet paa de Mænd, som ere opstillede i en Indstilling, der saaledes sendes tilbage. Man sige, hvad man vil, saa vil det dog bagefter hedde: Vedkommende vilde ikke have nogen af de Mænd, som vare nævnte i den tilbagesendte Indstilling. Der ligger nemlig i Tilbagesendelsen den Antydning, at de, som ere indstillede, ikke ere stikede eller værdige til at komme i Betragtning, og navnlig fra det Standpunkt troer jeg, at der er Grund til at misbillige det Skridt, som er gjort af Sjællands Biskop. Det var blot disse Be-

mærkninger, jeg vilde føie til det, som, efter min Overbeviisning, forøvrigt klart er frem- kommet om, hvor urigtigt han er gaaet frem i denne Sag. Hvad Spørgsmaalet om hans Bevæggrunde angaaer, kan det være, at den ærede Minister har Ret, men et Misgreb bli- ver det dog ligesuldt.

Gad: Jeg troer dog, at jeg maa fast- holde min Ansættelse ligeoverfor den sidste ærede Taler. Biskoppens Tilbagesendelse af Indstil- lingen kunde kun være en virkelig Tilbagesen- delse, saaledes som Loven hjemler, saafremt han derved samtidig udtrykkelig afgav Erklæring om, at Indstillingen var ubrugbar, fordi idetmindste en af de Indstillede ikke var i Besiddelse af de Egenstaber, som udfordres af dem alle tre. Men noget Saadant har jeg ikke kunnet finde i den Skrivelse, som blev oplæst af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valg- kreds (S. A. Hansen); jeg finder tværtimod det Modsatte, nemlig at Biskoppen udtrykkelig har sagt, at han vilde vælge en af dem, men ikke Nr. 1; derved erklæredes Indstillingen i og for sig for god, og det henstillede blot til ved- kommende Sogneforstanderskab, om det, naar det ikke kunde faae Nr. 1, maastee hellere vilde gjøre en anden Indstilling, hvilket det kunde og maastee burde have nægtet. Dette er Sagens Kjerne i dette enkelte Tilfælde; iøvrigt er jeg i alt Væsentligt enig med den ærede Rigs- dagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen).

N. Olsen: Jeg skal kun tillade mig at støtte den Henstilling, der er gjort fra en æret Rigsdagsmand, jeg troer, det var Rigsdags- manden for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Pedersen), med Henhyn til Usikkerheden af, at de Møder vare offentlige, hvor der for- handles om Indstillinger i disse Sager. Det er mig bekendt, at da den af mig før omtalte Skrivelse fra Ministeriet, hvori der udbedes nærmere Oplysninger, kom tilbage til det paa- gjældende Sogneforstanderskab, kom en Deel af Sognebeboerne for at høre paa Forhandlin- gerne, men Sogneforstanderskabet fandt for godt at holde Mødet for lukkede Døre, og de Tilstedekomende maatte gaae bort, uden at